

บทที่ 3

ความเป็นมาของสุเราะฮ์อันนิสาอ์

3.1 การตั้งชื่อของสุเราะฮ์อันนิสาอ์

สุเราะฮ์อันนิสาอ์ได้ถูกขนานนามด้วยชื่อนี้เพราะสิ่งที่ประทานลงมานั้นมีหุกมของผู้หญิงมากกว่าหุกมในเรื่องอื่นๆเช่น หุกมของการเอาบรรดาหญิงเป็นมรดกด้วยการบังคับ

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا
تَعْضُلوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ
مُبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا
شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾﴾

(النساء : الآية 19)

ความว่า: “ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! ไม่อนุมัติแก่พวกเจ้าการที่พวกเจ้าจะเอาบรรดาหญิงเป็นมรดกด้วยการบังคับ และไม่อนุมัติเช่นเดียวกันการที่พวกเจ้าจะขัดขวางบรรดานางเพื่อพวกเจ้าจะเอาบางส่วนของสิ่งที่พวกเจ้าได้ให้แก่พวกนาง นอกจากว่าพวกนางจะกระทำความผิดอันชัดแจ้งเท่านั้น และจงอยู่ร่วมกับพวกนางด้วยดี หากพวกเจ้าเกลียดพวกนาง”

(อันนิสาอ์ อายะฮ์ 19)

และมีขนานนามอื่นที่ปรากฏกันมากคือสุเราะฮ์อันนิสาอ์อัลกุบรอ เพราะมีความต่างจากสุเราะฮ์อื่นที่มีการบอกเรื่องราวเกี่ยวกับผู้หญิงนั้นคือสุเราะฮ์ฮุดุดอลาอ์ โดยถูกขนานนามด้วยชื่อสุเราะฮ์อันนิสาอ์อัลกุบรอ

สุเราะฮ์อันนิสาอ์เป็นสุเราะฮ์ที่สี่ตามลำดับสุเราะฮ์ในอัลกุรอาน ซึ่งลำดับแรกที่อยู่ก่อนสุเราะฮ์อันนิสาอ์คือ สุเราะฮ์อัลฟาตีซะฮ์ อัลบาคอเราะฮ์ อาลีอิมรอน ส่วนจำนวนอายะฮ์ในสุเราะฮ์นี้คือ

หนึ่งร้อยเจ็ดสิบห้าอายะฮ์ตามความเห็นของอุละมาอ์หิญาซและบักกรีฮีนหนึ่งร้อยเจ็ดสิบหกอายะฮ์ตามความเห็นของอุละมาอ์ กุฟีฮูน เพราะอุละมาอ์ท่านนี้ได้นับอายะฮ์ **لَا تَنْكِحُوا النَّسَاءَ** และหนึ่งร้อยเจ็ดสิบเจ็ดอายะฮ์ ตามความเห็นของอุละมาอ์อัลชามิฮูน ซึ่งท่านจะนับอายะฮ์ **وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا** **وَأَسْتَكْبَرُوا فَيَعَذِّبُهُمُ عَذَابًا أَلِيمًا**

สุเราะฮ์อันนิสาอ์เป็นสุเราะฮ์สุมาดานียะฮ์ โดยมีหะดีษของท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها ยืนยันการประทานของสุเราะฮ์นี้ว่า:

((وَمَا نَزَلَتْ سُورَةُ الْبَقَرَةِ وَالنِّسَاءِ إِلَّا وَأَنَا عِنْدَهُ))

(أخرجه البخاري، 1422 : 4993)

ความว่า: “แท้จริงอัลลอฮ์ทรงประทานอัลกุรอาน สุเราะฮ์อัลบะกอเราะฮ์และอันนิสาอ์ นอกจากฉันจะอยู่กับท่านนบี ﷺ”

(บันทึกโดย al-Bukhāriy, 1422:4993)

3.2 สาเหตุในการประทานสุเราะฮ์อันนิสาอ์

สาเหตุของการประทานคือสิ่งที่เกิดขึ้นในสมัยของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ทุกครั้งที่มีเหตุการณ์เกิดขึ้น หรือมุสลิมประสบกับชะตากรรมและปัญหา หรือในการติดต่อกัน หรือเพื่อขจัดอุปสรรคปัญหา หรือเพื่อต้องการตอบข้อสงสัยและคำถามต่างๆ ที่ได้ถูกตั้งขึ้นในสมัยนั้น โองการกลุ่มหนึ่งหรืออัลกุรอานบางบทจึงได้ถูกประทานลงมา (al-Zarqāniy ,n.d./1 :106)

ซึ่งการรู้จักถึงสาเหตุของการประทานลงมา ก่อน จะช่วยสร้างความเข้าใจอันลึกซึ้งต่อโองการเหล่านั้น ได้เป็นอย่างดี ส่วนสาเหตุของการประทานอายะฮ์ที่มีอยู่ในสุเราะฮ์อันนิสาอ์นั้นก็คือ

บันทึกโดย อิบน์ อับบาซ จากอบีศอและกล่าวว่า : ส่วนใหญ่ผู้ที่ป่อกับลูกผู้หญิงของเขาแต่งงาน เขาจะรับและจะใช้สินสอดของลูกเขา โดยไม่มีการขออนุญาต หลังจากนั้นอายะฮ์นี้ก็ประทานลงมา **وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ مَخْلَافًا** (النساء : الآية 4)

รายงานโดยอิมามอัลบุคอรีฮ์ อับดุลวาจิด และอันนิสาอ์ จากอับบาซ กล่าวว่า : ในสมัยญาฮิลียะฮ์ เมื่อชายคนหนึ่งเสียชีวิตไป ผู้ที่สามารถแต่งงานได้กับภรรยาของเขาเป็นคนแรกนั้นก็คือ

วาลี (พ่อของผู้เสียชีวิต) เมื่อพ่อของผู้ตายต้องการด้วยหรือเพื่อให้แต่งงานกับผู้อื่น ซึ่งพ่อของผู้เสียชีวิตนั้นสำคัญกว่าญาติของฝ่ายหญิง หลังจากนั้นอายะฮ์นี้ก็ประทานลงมา

ط

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا (النساء : الآية 19)

รายงาน โดยมุสลิม อับูดาวูด อัลติรมิซีย์ และอันนิสาอีย์ จากอบีสะอีด อัลคุดรี กล่าวว่า : พวกมุสลิมินได้รับเชลยที่เป็นผู้หญิงซึ่งมีสามีแล้ว ในสงครามเอาฏอส โดยผู้หญิงเหล่านั้นไม่ต้องการที่จะอยู่ด้วยกับพวกมุสลิมินคั้งนั้นพวกมุสลิมิน จึงถามท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ หลังจากนั้นอายะฮ์นี้ก็ประทานลงมา (النساء : الآية 19) وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كَذَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ

รายงาน โดยอับูดาวูด อัลติรมิซีย์ อันนิสาอีย์ และอัลฮาเก็ม จากอาลีกล่าวว่า : อับดุลเราะฮ์มาน เป็น เอฟ ได้เลี้ยงอาหารซึ่งได้เชิญอาลีและเพื่อนๆ และในงานเลี้ยงนั้นก็มีเครื่องดื่มประเภทสุรา (สิ่งของมีนเมา) พอถึงเวลาละหมาด ผู้คนต่างให้อาลีเป็นอีมาม และในเวลานั้นอาลีได้อ่าน อายะฮ์อัลกุรอานผิิดเขียนไป หลังจากนั้นอายะฮ์นี้ก็ประทานลงมา

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ (النساء : الآية 43)

ทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นเป็นอายะฮ์ที่มีสาเหตุของการประทาน โดยขยับยกแค่เพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น และมีอีกในหลายๆอายะฮ์ที่ปรากฏอยู่ในสุเราะฮ์อันนิสาอ์

3.3 ความประเสริฐของสุเราะฮ์อันนิสาอ์

ความประเสริฐของสุเราะฮ์อันนิสาอ์ที่มีอยู่ในหะดีษคือจากอิบนุ อับบาส กล่าวว่า แปดอายะฮ์ที่มีอยู่ในสุเราะฮ์อันนิสาอ์ที่มีความสำคัญแก่อุมมะฮ์สุนับตั้งแต่ตะวันขึ้นจนถึงตะวันลับขอบฟ้า คือ

1. อัลลอฮ์ทรงปรารถนาที่จะแจกแจงแก่พวกเจ้าและแนะนำพวกเจ้าซึ่งแนวทางต่างๆของบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเจ้าและจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเจ้า
2. อัลลอฮ์ทรงปรารถนาที่จะอภัยโทษให้แก่พวกเจ้า และบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำนั้นปรารถนาที่จะให้พวกเจ้าเอนเอียงออกไปอย่างมากมาย
3. อัลลอฮ์ทรงปรารถนาที่จะผ่อนผันให้แก่พวกเจ้า และมนุษย์นั้นถูกบังเกิดขึ้นในสภาพที่อ่อนแอ

4. แท้จริงอัลลอฮฺจะไม่ทรงอธรรมแม้เพียงน้ำหนักเท่าผงธุลี และถ้ามันเป็นสิ่งที่ดีอย่างหนึ่งอย่างใด พระองค์ก็ทรงเพิ่มพูนความดีนั้นเป็นทวีคูณ

5. หากพวกเจ้าปลีกตัวออกจากบรรดาบาปใหญ่ๆ ของสิ่งที่พวกเจ้าถูกห้ามให้ละเว้นมันแล้ว เราก็จะลบล้างบรรดาความผิดเล็กๆ น้อยๆ ของพวกเจ้า ออกจากพวกเจ้า

6. แท้จริงอัลลอฮฺจะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่งจะถูกให้มีภาคี ขึ้นแก่พระองค์ และพระองค์จะทรงอภัยให้แก่สิ่งอื่นจากนั้นสำหรับผู้ที่พระองค์ประสงค์

7. และแม้ว่าพวกเขานั้นขณะที่พวกเขาอธรรมแก่ตัวเอง ได้มาหาเจ้า แล้วขออภัยโทษต่ออัลลอฮฺ

8. และผู้ใดที่กระทำความชั่วหรืออธรรมแก่ตัวเอง แล้วเขาขออภัยโทษต่ออัลลอฮฺ เขาก็จะพบว่าอัลลอฮฺ เป็นผู้ทรงอภัยโทษเป็นผู้ทรงเมตตา

และอิบนุอับบาส ได้เห็นถึงความประเสริฐของอัลลอฮฺจากอายะฮ์ดังกล่าวในเรื่องของอิบาดะฮ์ ความปราถนาต่างๆ และการเปิดโอกาสขออภัยโทษต่ออัลลอฮฺ ซึ่งอัลกุรอานทั้งหมดที่มีทั้งสุเราะฮ์ และอายะฮ์ล้วนแล้วมีความประเสริฐแก่อุมมะฮ์นับตั้งแต่ตะวันขึ้นจนถึงตะวันตกขบฟ้า

3.4 ความสัมพันธ์ของสุเราะฮ์ อันนิสาอ์กับสุเราะฮ์ก่อนและหลังจากนั้น

สุเราะฮ์อันนิสาอ์กับสุเราะฮ์อาละอิมรอนมีความสัมพันธ์กันนั้นก็คือ

1. สุเราะฮ์อาละอิมรอนจบสุเราะฮ์ด้วยกับอายะฮ์ที่สั่งให้ยำเกรงต่ออัลลอฮ์อัลลอฮ์

ﷻ ครัสว่า :

﴿...وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

(آل عمران: بعض من آية 200)

ความว่า: “และพึงกลัวเกรงอัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ”

(อาละอิมรอน: ส่วนหนึ่งของอายะฮ์ที่ 200)

ส่วนสุเราะฮ์อันนิสาอ์จะเปิดสุเราะฮ์ด้วยกับอายะฮ์ที่สั่งให้ยำเกรงต่ออัลลอฮ์

เช่นกันอัลลอฮ์ ﷻ ครัสว่า:

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ آتِفُوا رَبُّكُمْ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجِدَةٍ...﴾ (1)

(النساء: بعض من آية 1)

ความว่า: “มนุษย์ชาติทั้งหลายจงยำเกรงพระเจ้าของพวกเขาเจ้าที่ได้บังเกิดพวกเจ้ามาจากชีวิตหนึ่ง”

(อันนิสาอ์: ส่วนหนึ่งของอายะฮ์ที่ 1)

2. ในสุเราะฮ์อาละอิมรอนจะบรรยายโดยละเอียดเกี่ยวกับการทำสงครามอูซุค อัลลอฮ์

﴿ตรัสว่า:

﴿وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْعَدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (121) إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (122) وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (123) إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمَدِّدَ كُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آءِ الْفِ مِنْ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ﴾ (124) بَلَىٰ إِنْ تَصَبَرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هَذَا يُمَدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آءِ الْفِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾ (125)

(آل عمران : آية 121 - 125)

ความว่า: “และจงรำลึกถึงขณะที่เจ้าจากครอบครัวของเจ้าไปแต่เช้าตรู่ โดยที่เจ้าจะได้จัดให้บรรดามุฮิมินประจำที่มั่นต่างๆ เพื่อการสู้รบ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไต่ฮิน ผู้ทรงรอบรู้ จงรำลึกถึงขณะที่สองกลุ่ม ในหมู่พวกเจ้ารู้สึก่อนแอและขลาด และอัลลอฮ์เป็รนผู้ทรงคุ้มครองทั้งสองกลุ่มนั้นไว้ และแต่อัลลอฮ์นั้นมุฮิมินทั้งหลายจงมอบหมายเถิด และแน่นอน อัลลอฮ์ได้ทรงช่วยเหลือพวกเจ้าที่บะศร์มาแล้วทั้งๆ ที่พวกเจ้าเป็นพวกค้อยกว่า ดังนั้นพวกเจ้าพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด หวังว่าพวกเจ้าจักขอบคุณ จงรำลึกถึงขณะที่เจ้า (มุฮัมมัด) กล่าวแก่บรรดามุฮิมินว่า ไม่เพียงก่อแก่พวกเจ้าเลยหรือ การที่

พระเจ้าของพวกท่านจะหนุนกำลังแก่พวกท่าน ด้วยมะลาอิกะฮ์
จำนวนสามพัน โดยถูกส่งลงมา เพียงพอแน่นอน หากพวกเจ้าอดทน
และขำเกรง และพวกเขาจะ มายังพวกเจ้าทันทีทันใดขณะนี้ แล้วพระเจ้า
เจ้าของพวกเจ้าก็จะหนุนกำลังแก่พวกเจ้าอีก ด้วยจำนวนมะลาอิกะฮ์
ห้าพัน โดยมีเครื่องหมาย”

(อาละอิมรอน:อายะฮ์ 121-125)

ส่วนสุเราะฮ์อันนิสาอ์จะบรรยายของการทำสงครามอุซูดเพียงสั้นๆเท่านั้นอัลลอฮ์

ﷻตรัสว่า:

﴿وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ
كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

﴿١٠٤﴾

(النساء: الآية 104)

ความว่า: “และจงให้มีขึ้นจากพวกเจ้า ซึ่งคณะหนึ่งที่จะเชิญชวนไปสู่
ความดีและใช้ให้กระทำการที่ชอบ และห้ามมิให้กระทำการที่มิชอบ
และชนเหล่านี้แหละพวกเขาเป็นผู้ได้รับ”

(อันนิสาอ์ : อายะฮ์104)

3. ในสุเราะฮ์ทั้งสอง มีการโต้เถียงกันเกี่ยวกับอะฮ์ลุลกีตาบ

﴿وَدَّتْ طَّائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا

أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾

(آل عمران : الآية 69)

การบรรยายเกี่ยวกับสภาพของมุนาฟิกัน

﴿يَتَّيِبُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ءَالِكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ

عَلَى رَسُولِهِ ءَالِكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ مِنْ قَبْلُ ءَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ

وَمَلَائِكَتِهِ وَكُنُوبِهِ وَرُسُلِهِ ءَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

﴿١٣٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَزَادُوا
 كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾ بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ
 بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
 الْمُؤْمِنِينَ ءَأَبْنَعُونَ عَلَيْهِمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾

(النساء : الآية 136-139)

และจะบรรยายโดยละเอียดในเรื่องหุกุมของการฆ่าคน

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا
 خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ
 يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ
 مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ
 لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ
 اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٢﴾ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا
 فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ
 وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾﴾

(النساء : الآية 93 – 92)

3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างอายะฮ์ในสุเราะฮ์ อันนิสาอ์

ความสัมพันธ์ระหว่างอายะฮ์ในสุเราะฮ์อันนิสาอ์ที่ดำเนินการอธิบายของท่านหญิงอาอิชะฮ์มี 15 อายะฮ์ ดังนี้

อายะฮ์ที่ 1 อัดลอสฺ อัล ครัส ไว ในอัลกุรอานว่า:

﴿ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْبَيْتِ فَأَنْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِمَّنِّي وَتَلْتُمْ وَرُبِعٌ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَٰلِكَ أَدْرَأَ

أَلَّا تَعُولُوا ﴿٣﴾

(النساء : الآية 3)

อายะฮ์ที่ 2 อัดลอสฺ อัล ครัส ไว ในอัลกุรอานว่า:

﴿ وَأَنْتُمْ أَلَيْسَاءٌ صَدَقْتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبَّنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ

هَيْبَةً مَرِيئًا ﴿٤﴾

(النساء : الآية 4)

อายะฮ์ที่ 3 อัดลอสฺ อัล ครัส ไว ในอัลกุรอานว่า:

﴿ وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا

إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا

فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ

أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٦﴾

(النساء : الآية 6)

อายะฮ์ก่อนหน้านี้อัดลอสฺ อัล ครัส ไว ได้กล่าวถึงการให้ทรัพย์สินแก่เด็กกำพร้า การให้สินสอดแก่ฝ่ายหญิง และในอายะฮ์นี้จะกล่าวถึงเงื่อนไขของการให้ทรัพย์สินแก่เด็กกำพร้า ซึ่งมีสองเงื่อนไขด้วยกันคือ ไม่โกงเขา และทดสอบการดูแลทรัพย์สินของเขา

อายะฮ์ที่ 4 อัดลอส ﷺ ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า:

﴿ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ
وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمْ مِنَ الْإِثْمِ
أَرْضَعْتُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعَةِ ﴾ (النساء : الآية 23)

(النساء : الآية 23)

อายะฮ์ก่อนหน้านี้อัดลอส ﷺ ได้อธิบายถึงกฎหมายแต่งงานของผู้ที่กำพร้า และในหลายๆเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงโดยมีเงื่อนไขคือต้องยุติธรรมและให้ค่าใช้จ่าย และได้สั่งถึงการอยู่ร่วมกันในครอบครัวให้ดี และสั่งให้ระวังในการเอาสินสอดด้วยการกดขี่โดยไม่ใช้สิทธิ หลังจากนั้นก็ได้กล่าวถึงผู้หญิงที่ไม่สามารถแต่งงานด้วยเนื่องจากเครือญาติหรือพี่น้องหรือผู้ให้นม

อายะฮ์ที่ 5 อัดลอส ﷺ ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า:

﴿ وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي
الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ
وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴾ (النساء : الآية 36)

(النساء : الآية 36)

อายะฮ์ก่อนหน้านี้อัดลอส ﷺ เริ่มสุเราะฮ์ด้วยการจัดระบบหรือความสัมพันธ์ของครอบครัว เช่นทดสอบเด็กกำพร้าและปกป้องจากความโง่เขลา ส่วนอายะฮ์นี้มีความสัมพันธ์โดยกล่าวถึงเรื่องสิทธิทั่วไป และได้ชี้แนะในเรื่องศอดะเกาะฮ์ ควรมีความอิกลาสต่ออาดลอส ไม่คิดที่จะโง่

อายะฮ์ที่ 6 อัดลอส ﷺ ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า:

﴿ وَإِن كُنْتُمْ مَّرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ
لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا
بِأَيْدِيكُمْ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ مَاءٌ وَلَا يَدَانِ فَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا
رَّحِيمًا ﴾ (النساء : الآية 43)

(النساء : الآية 43)

อัลลอฮ์ﷻ ได้ห้ามในอาเยฮ์ก่อนหน้านี้นี้ คือการภาคี และได้สนับสนุนการทำความดี และห้ามการทำชั่ว อาเยฮ์นี้ได้ห้ามการละหมาดในยามที่มีเมฆมาและยามที่มีเพศสัมพันธ์ และอาเยฮ์นี้ได้บอกแก่มุอฺมินก่อนมีเมฆมา ควรหลีกเลี่ยงจากสิ่งนั้น ซึ่งจะทำให้การละหมาดของมนุษย์ทุกคนนั้นสมบูรณ์ปราศจากจากสิ่งสกปรกที่มองเห็นและมองไม่เห็น

อาเยฮ์ที่7อัลลอฮ์ﷻ ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ

يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾

(النساء : الآية 48)

หลังจากที่อัลลอฮ์ﷻ ได้ให้สัญญาแก่พวกอะฮฺลุลกีตาบ และได้บังคับพวกกาไฟร์ที่ยังไม่อีมาน และได้เปิดเผยว่าสัญญาที่อัลลอฮ์ﷻ ได้ให้ไว้ นั้นจะบรรลุอันเนื่องมาจากการกระทำ และในอาเยฮ์นี้ได้อธิบายสัญญาของอัลลอฮ์ﷻ แก่พวกกาไฟร์และพวกที่ภาคี ส่วนพวกที่มีบาปนั้นสามารถที่จะได้รับอภัยโทษจากอัลลอฮ์

อาเยฮ์ที่8อัลลอฮ์ﷻ ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า:

﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ

لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٧٩﴾

(النساء : الآية 79)

หลังจากที่อัลลอฮ์ﷻ ได้สั่งให้เตรียมความพร้อมในการต่อสู้ และให้มีความระมัดระวัง และกล่าวถึงสภาพของผู้ที่ล่าช้า และสั่งให้ต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ﷻ เพื่อให้ผู้ที่อ่อนแอพ้นจากมือของมุชริก และอาเยฮ์นี้ได้กล่าวถึงสภาพของผู้ที่จะต่อสู้กับพวกมุชริกในมัจกะฮ์หลังจากได้กำหนดให้พวกเขาได้ต่อสู้

อาเยฮ์ที่9อัลลอฮ์ﷻ ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า:

﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنَّ

خِيفَتُمْ أَنْ يَفْنِيَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿١٠١﴾

(النساء : الآية 101)

อายะฮ์ที่ผ่านมาได้พูดถึงเรื่องญีฮาดและฮัจญ์เราะฮ์ และการญีฮาดนั้นจำเป็นที่จะต้องเดินทาง หลังจากนั้นอัลลอฮ์ﷻ ได้กล่าวว่าการละหมาดนั้นไม่เสียเนื่องจากการเดินทาง และไม่เสียเนื่องจากญีฮาด(ต่อสู้กับศัตรู) และอายะฮ์นี้ได้ยืนยันของการละหมาดกอศรในยามที่เดินทาง และละหมาดเพราะกลัวในยามญีฮาด

อายะฮ์ที่10 อัลลอฮ์ﷻ ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า:

﴿فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ فِيمَا وُقِعْتُمْ وَعَلَىٰ جُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا ﴿١٠﴾﴾

(النساء : الآية 103)

อายะฮ์ที่11 อัลลอฮ์ﷻ ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า:

﴿إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنثًا وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا ﴿١١٧﴾﴾

(النساء : الآية 117)

อายะฮ์ที่12 อัลลอฮ์ﷻ ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า:

﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَن يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزِيهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾﴾

(النساء : الآية 123)

อัลลอฮ์ﷻ ได้กล่าวในอายะฮ์ที่ผ่านมาถึงชัฎฏอนที่ได้โยนความเพื่อฝันที่ผิดๆ ทำให้มีผลต่อพวกอะฮ์ลุลกีตาบ และบางส่วนของพวกมุสลิมินที่อ่อนแออีมาน ซึ่งอายะฮ์นี้ได้อธิบายต่อถึงผลของความเพื่อฝันและความประเสริฐของการกระทำและผลที่ได้รับ

อายะฮ์ที่13 อัลลอฮ์ﷻ ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า:

﴿وَسَتَفْتُونَك فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمَى النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُوْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ

لَهُنَّ وَرَعَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ
وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَى بِالْقِسْطِ ۚ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ
عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾

(النساء : الآية 127)

ในสุเราะฮ์นี้ประกอบไปด้วยสองเรื่องด้วยกัน เรื่องแรกเกี่ยวกับหุกุมของผู้หญิง เด็ก
กำพร้า เครื่องญาติ มรดก หลังจากนั้นก็เริ่มต้นด้วยอายะฮ์ *ولا تشرکوا بالله* ซึ่งเป็นพื้นฐานของ
อิสลาม และได้บรรยายถึงสภาพของอะสุลุลกีตาบ มุนาฟิกิน และการต่อสู้ หลังจากนั้นก็ได้ทวนเรื่อง
หุกุมของผู้หญิงและเด็กกำพร้าที่อ่อนแอ และได้กำหนดถึงความสัมพันธ์ของสามีภรรยาด้วยการ
ประนีประนอม และมีความยุติธรรมกับภรรยาในสภาพที่มีภรรยาหลายคน

อายะฮ์ที่ 14 อัดลอสฺ ﷺ ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า:

﴿وَأِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ
يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ
تَحْسَبُونَهُ تَتَّقُوا فَاِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾

(النساء : الآية 128)

อายะฮ์ที่ 15 อัดลอสฺ ﷺ ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า:

﴿إِنْ بُدُوا خَيْرًا أَوْ تُخَفُّوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا

﴿١٢٩﴾

(النساء : الآية 149)

อายะฮ์ที่ผ่านมามีความสัมพันธ์กับอายะฮ์นี้ในเรื่องของมุนาฟิกิน และกาฟิรชาว
อะสุลุลกีตาบ หลังจากที้อัดลอสฺได้เตือนให้มุมีนีนระวังถึงการกระทำและชีพิตของพวกมุนาฟิกิน และ
อัดลอสฺได้บอกอย่างชัดเจนถึงที่อยู่ของพวกมุนาฟิกินคือนรกชั้นที่สุด

3.6 หลักการใช้ภาษาในสุเราะฮ์ อันนิสาอ์

ภาษาอาหรับนี้เป็นภาษาเฉพาะของอัลกุรอาน เป็นภาษาต้นฉบับที่ท่านนบี ﷺ นำมาสั่งสอนแก่นมนุษย์ชาติตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันและจะยังคงอยู่ตลอดไปจนกระทั่งวันกิยามะฮ์โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง เพิ่มเติม หรือลดลงแม้แต่เพียงอักษรเดียวอัลลอฮ์ ﷻ ทรงตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า

﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿٩﴾ ﴾

(الحجر: الآية 9)

ความว่า: “ แท้จริงเราได้ให้ข้อตักเตือน(อัลกุรอาน)ลงมา และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นอน”

(อัลฮิจร อายะฮ์ 9)

ส่วนภาษาที่กล่าวไว้ในสุเราะฮ์อันนิสาอ์ก็เป็นภาษาอาหรับ โดยในสุเราะฮ์นี้นั้นจะเริ่มต้นอายะฮ์ด้วยคำที่เป็นการชักชวน คือ *يَا أَيُّهَا النَّاسُ* ซึ่งครอบคลุมทุกคนที่เป็นมุกัลลัฟ (ผู้รับผิดชอบ) ด้วยเหตุนี้คำว่า *النَّاسُ* จึงไม่ใช่เฉพาะกับเผ่าพันธุ์ และไม่ใช่เฉพาะกับกลุ่มชนนั้นๆ ส่วนอาลีฟลามที่อยู่ใต้น้ำ คำว่า *النَّاسُ* นั้นก็หมายถึง ครอบคลุม กล่าวคือครอบคลุมของการตักเตือน การบอกข่าวที่ดี และการสั่งให้ยำเกรงต่ออัลลอฮ์ ครอบคลุมทุกคนที่เป็นมุกัลลัฟ ไม่ใช่แค่พวกมักกะฮ์เท่านั้น

คำว่า *واحدة نفس* หมายถึง ท่านนบีอาดัม *عليه السلام* ส่วนคำว่า *واحدة ميتة* ที่แสดงถึงเป็นผู้หญิงเพราะคำว่า *نفس* เป็นผู้หญิงส่วนคำว่า *من* จากอายะฮ์ที่ว่า *منها* หมายถึง การแบ่งแยก และสรรพนาม *ها* จะกลับสู่ของคำว่า *واحدة نفس*

الذي خلقكم من نفس واحدة หมายถึงความว่า มนุษยชาติทั้งหลาย ! จงยำเกรงพระเจ้าของพวกเขา ด้วยกับการเชื่อฟังพระเจ้าโดยไม่ฝ่าฝืน และด้วยการขอบคุณโดยไม่มีการปฏิเสธ ซึ่งพระเจ้าคือผู้ที่บังเกิดพวกเขาจากชีวิตหนึ่ง นั่นก็คือ นบีอาดัม *عليه السلام* และนี่ก็ยังเป็นหลักฐานถึงความสมบูรณ์ของความสามารถของอัลลอฮ์ ﷻ

خلقكم من نفس واحدة เชื่อมโยงด้วยกับอายะฮ์ *وخلق منها زوجها*

ส่วนคำว่า زوجها ในอายะฮ์นั้นหมายถึง สตีหาวาฮ์

3.7 เนื้อหาโดยรวมของสุเราะฮ์ อันนิสาฮ์

สุเราะฮ์อันนิสาฮ์เป็นสุเราะฮ์ที่มีการเปิดอายะฮ์ด้วยการสั่งให้ยำเกรงต่ออัลลอฮ์และตามหลังด้วยการสั่งให้ทำความดีต่อผู้ที่กำพร้าเนื่องจากเขาเหล่านั้นเป็นผู้ที่อ่อนแอ ซึ่งทั้งหมดนี้ก็จะจัดอยู่ในส่วนที่หนึ่งของสุเราะฮ์อันนิสาฮ์

ส่วนที่สองของสุเราะฮ์อันนิสาฮ์ ก็จะบรรยายเกี่ยวกับการแบ่งทรัพย์สินให้แก่ครอบครัวเมื่อมีผู้ตายหนึ่งคน และการแบ่งทรัพย์สินนั้นก็เป็นหุกมที่สำคัญ และเป็นขอบเขตที่อัลลอฮ์ได้กำหนดไว้ซึ่งไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงมันได้ อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสไว้ในอัลกุรอานว่า :

﴿ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا كَبِيرًا فِيهَا فِيهَا عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٤﴾ ﴾

(النساء: الآية 13-14)

ความว่า:“เหล่านั้นแหละคือขอบเขตของอัลลอฮ์ และผู้ใดที่เชื่อฟังอัลลอฮ์และเราะฮ์สุลุลลอฮ์ของพระองค์แล้ว พระองค์ก็จะทรงให้เขาเข้าบรรดาสวนสวรรค์ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่างของมัน โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์เหล่านั้นตลอดกาล และนั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่ และผู้ใดฝ่าฝืนอัลลอฮ์และเราะฮ์สุลุลลอฮ์ของพระองค์ และละเมิดขอบเขตของพระองค์แล้ว ไซ้ พระองค์ก็จะทรงให้เขาเข้านรก โดยที่เขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล และเขาจะได้รับการลงโทษที่ยังความอภัยให้ (แก่เขา)”

(อันนิสาฮ์อายะฮ์ 13-14)

หลังจากนั้นในสุเราะฮ์อันนิสาอ์ก็ยังมีกรกล่าวถึงหุคมของผู้หญิงที่มีการกระทำ ความผิดแล้วขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์ซึ่งอัลลอฮ์ได้ตอบรับมัน ก็กับการกระทำ ความผิดแล้วขออภัยโทษ ต่ออัลลอฮ์ซึ่งอัลลอฮ์ไม่ตอบรับมัน

ส่วนที่สามของสุเราะฮ์อันนิสาอ์ ก็จะบรรยายเกี่ยวกับผู้หญิงที่ยังไม่แต่งงานและสิทธิ ของเขา และบรรยายต่อมนุษย์ทุกคนว่าอัลลอฮ์เป็นผู้ที่กำหนดหุคมนี้นี้ขึ้นมาเพื่อที่ว่าจะได้เป็นประโยชน์ หลังจากนั้น ได้ชี้แจงอีกว่าผู้ชายเป็นผู้ที่แข็งแกร่งกว่าผู้หญิงและได้ยกตัวอย่างการสั่งสอนของผู้ชายต่อ ภรรยาของเขาโดยไม่มีการทำร้ายและการกระทำที่เกินขอบเขตเพื่อไม่ให้เกิดการทะเลาะหรือแตกแยก ภายในครอบครัว

﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٥﴾﴾

(النساء: الآية 35)

ความว่า: “และหากพวกเจ้าหวั่นเกรงการแตกแยกระหว่างเขาทั้งสอง ก็จงส่งผู้ตัดสินคนหนึ่งจากครอบครัวของฝ่ายชายและผู้ตัดสินอีกคน หนึ่งจากครอบครัวฝ่ายหญิง หากทั้งสองปรารถนาให้มีการ ประนีประนอมกันแล้ว อัลลอฮ์ก็จะทรงให้ความสำเร็จในระหว่าง ทั้ง สอง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงสัพพัญญู”

(อันนิสาอ์ อายะฮ์ 35)

ส่วนที่สี่ของสุเราะฮ์อันนิสาอ์ มีการบรรยายเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบ่าวกับผู้ ทรงสร้าง (อัลลอฮ์) โดยที่บาวนั้นต้องมีความบริสุทธิ์ใจในการทำอิบาดะฮ์ต่างๆซึ่งเหมือนกับมุสลิมที่มี ความผูกพันกับพ่อแม่ ญาติพี่น้อง เด็กกำพร้า และคนจนของเขา

ส่วนที่ห้าของสุเราะฮ์อันนิสาอ์มีการบรรยายเกี่ยวกับพื้นฐานของหุคมในอิสลามซึ่งได้ กล่าวไว้ว่า ความยุติธรรมและความซื่อสัตย์ ทั้งสองเป็นคอะวะฮ์ที่มั่นคงโดยมิใช่อยู่ในหุคมของอิสลาม หลังจากนั้น ได้ชี้แจงต่อเกี่ยวกับการญีฮาดในหนทางของอัลลอฮ์

ส่วนที่หกของสุเราะฮ์มีการสั่งให้มุอฺมินทำการสู้รบในหนทางของอัลลอฮ์ และบอก ข่าวดิแก่ผู้ที่ตายในสนามรบว่าเป็นความดี

﴿وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾﴾

(النساء: الآية 74)

ความว่า: “ผู้ใดสู้รบในทางของอัลลอฮ์ และเขาถูกฆ่าหรือได้รับชัยชนะ เราจะทำให้รางวัลอันใหญ่หลวงแก่เขา”

(อันนิสาอ์ อายะฮ์ 74)

ส่วนที่เจ็ดของสุเราะฮ์มีการบรรยายเกี่ยวกับมุนาฟิกัน โดยได้พูดถึงเกี่ยวกับการกระทำของเขา และเปิดเผยอารมณ์(ธรรมชาติ)ที่ชั่วร้ายและมารยาทที่น่าเกลียด และห้ามให้มุมินนำพวกเขาเป็นผู้นำและผู้ช่วยเหลือ

ส่วนที่แปดของสุเราะฮ์พูดถึงเกี่ยวกับผู้ที่อัญเราะฮ์ในหนทางของอัลลอฮ์ และค่าตอบแทนที่มากมาย

ส่วนที่เก้าของสุเราะฮ์พูดถึงเกี่ยวกับการช้อนกับคำพูดและการกระทำของท่านเราะฮ์ลุลมากมาย ซึ่งไม่เป็นความดี

3.8 การเริ่มต้นและการจบของสุเราะฮ์ อันนิสาอ์

การเริ่มต้นของสุเราะฮ์จะเริ่มต้นด้วยการอธิบายถึงการบังเกิดของมนุษย์ซึ่งมาจากชีวิตหนึ่ง และการบังเกิดจากชีวิตซึ่งมีคู่ครอง อีกทั้งยังอธิบายถึงความสัมพันธ์ของครอบครัวส่วนการจบลงของสุเราะฮ์นั้นจะจบลงด้วยการชี้แจงในเรื่องมรดกที่ผู้ตายได้ทิ้งไว้เมื่อเขานั้นมีญาติพี่น้อง โดยไม่มีลูก